

HuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFi

Hungária fiataljai Ifjúsági rovat

Rakd el a HUFI minden számát úgy, hogy - mint kis „könyvecske” - a kezed ügyében legyen. A néprajz, néptánc, cserkészélet gyöngyszemeit gyűjtögetjük számodra!

A LAMOSZSZ BUENOS AIRES VÁROSÁT VÁLASZTotta!

A kolóniában egy teljesen újszerű, modern szerkezetű tanácskozás történt. Három napon keresztül együtt voltak a dél-amerikai, valamint az anyaországi magyar szervezetek képviselői.

Dr. Varga Koritár Pál nagykövet megnyitja a gyűlést a Mindszentynumban. Fotó Jakab

Főtéma? Az elszigetelt magyar közösségek sikeres továbbműködéséhez vezető szakzszerűség meghatározása. Viszont a program veleje nem annyira a szakemberek s könyvek, módszerek alkalmazásához vezetett, hanem mély elgondoláshoz a helyi gondok s realitások feltárása után.

A közönség egy része (Mindszentynum): 1. sor b.-j.: Dr. Varga Koritár Pál nagykövet, Kunckelné Fényes Ildikó LAMOSZSZ elnök, Dr. Szili Katalin, a magyar Országgyűlés v. elnöke. Fotó Jakab

Természetesen nehéz ily kevés idő alatt valódi megoldásokat találni, ellenben igenis könnyű a közös munkákba bepilantani s belőlük meríteni erőt, életvágyat, reményt!

Így a Szent László Iskola termeiben a hétvégi iskolák tanórái alatt az apróságok arcából visszatükröződő öröme lenni, a Hungária udvarán a cserkészfoglalkozás kifogástalan nevelését megfigyelni, és nem utolsósorban a magyar identitást felébresztő s tápláló hagyományörzés világához viszonyodni!

kis szünetei alatt. Az elegáns asszonyok és öltönyös férfiak közt a fiatalság is (sajnos kevesen!) aktív szereplője volt a találkozónak.

A búcsúesten a Hungária díszterme extázisba esett! A színpadon forgószélként egy eddig soha nem előfordult néptáncelőadás keletkezett. Csak úgy repültek a szoknyák, gömbölyödtek a kapolapokon az árvalányhajak, mosolyokkal a vidám táncoló arcokon! Ha csak valamikor valaki „civil” világosan felfogná mit érez egy néptáncos amikor a szeretett zenéjére mozoghat, megoldódna a világ minden gondja! Ezek az intim pillanatok oldják a feszültséget, az összes fájdalmat, a haragot, a nyugtalanságot. Enyhítenek a szomorúságon és felemelnek oda, ahova csak az emberek ösztönös jósága magasodhat!

Bizonyára ezt sugároztuk a nézők felé, mert azóta is csak köszöneteket kifejezve fordulnak hozzánk mindazok, akik láthatták. Hálálják a színeket, a susogást, a kapcsolatot, az esztétikát, a fényt, ami minden egyes párból áradt. Hiszen számunkra minden egyes figura (tánc lépés-sorozat) szavakat elevenít meg, minden bekiáltás örömet, minden kéz a szív legtisztább kibontakozását. A hullámzást jelképező páros mozdulat az

Fotó Zóka

élet maga! A nemek közötti természetes kommunikáció. Minden eljárás tánc egy alkalom, egy isteni magatartást sajátít el magának. Ezeket az értelmeiket kell megörökíteni oly módon, hogy az átadásuk ne szakadjon meg soha. Ezért annyira fontos a néptáncmozgalom a magyarság számára: a magyar lényegét tartja ébren. A szépet, a békését, a jót.

Ez az előadás azért is volt különös, mert a dél-amerikai magyar együttesek mind reprezentálva voltak. Sohasem edzőnk együtt, mégis a színpadon egy lelket, egy testet mutathattunk meg! Nem kellett hozzá a kidolgozott koreográfia, sem az

Rögtönzött hangulat - fergetes tánc... (Hungária színpad)

Fotó Zóka

Havi „HUFImondat”:

Van, aki erőt, van, aki ötletet, van, aki vért ad! (Csempész)

Olvasunk... és gondolkozunk:

Megmaradásra szorultunk, nyelvzigeteinkben élünk!

Amikor védekezésre gondolunk, falak, fegyverek és barikádok, harcos vitézek jutnak eszünkbe, miközben vezérek, képzett stratégiamesterek karjai nyújtják a biztonságot. Változnak az idők, az emberek, mások a földönfutó férgek is! Nemcsak bombától, golyótól, késtől, hanem az identitást megsemmisítő ellenségektől rettegnünk.

Talán ez fáj a legjobban. Hiszen tudjuk: a belső sebek gyógyulnak a leglassabban.

A rendszerváltás virágos kertekkel, fehér és uniós zászlókkal takargatta el a korábbi drótos határokat, mosolygós, hamburgereket ajánló idegenforgalom-vezetők állnak ott... kínálják a hazát... Viszont mélyen, lent, a föld alatt még puha sebfolyók csobognak! A parlamentekben is! Még tovább zug aljasok „tárgyalják meg” a sorsokat! Hogy őrizzük meg azt, amit elvesztettünk? Hogy szerezzük vissza a csalódással eltemetett érzést?

A napokban elhangzott egy apró mondat, amelyre sok mindenki felfigyelt: „Magyar az, akinek fáj”... Tehát csupán e sorson, vagyis a fájdalom fel-felkutatásán múlna a megkönnyebbülés? Ezt a szorongást kell továbbbadjunk? Az elszánt elfogadásból, beletörődésből fogalmazhatunk meg egy lelkesítőbb magyarrá nevelést? A könyvek, a szívrepesztő sajnálat is megteheti a magáét. Szomorúságból meríteni? Ez is egy eszköz, sokaknak egyetlen feladat!

A Hungáriában, június 6-án, a Trianoni megemlékezés alatt, tömör lelkület nehezedett minden fejre. Néma tisztelettel ült a nézőtábor, a kevés fiatal viszont ritkán lá-

irányítás, sem a precizitás: csak a zene, a lelkület és a szeretet, amelyre alapszik a néptáncvilág oszlopa.

Fotó Zóka

Végtelenül háláljuk mi is azt, hogy ez létre jöhetett a közönségünk előtt! Csupán azt adtuk át, amit a magyar nép gyökereiből meríthetünk valahányszor felszólal a dal...

Ha a LAMOSZSZ találkozója a dél-amerikai magyarság összetartását óhajtott felmutatni, megfontolni és leszögezni, ez a szerény kis műsor, legalábbis a mi részünkről, felülmúlta az elvártakat. Talán ezentúl könnyebb lesz kimutatni, hogy a négy ország (Argentína, Brazília, Uruguay és Venezuela) közös néptáncmozgalma megváltoztathatja a fiatal magyar szétszórtságnak legalább egy nagy részét!

(ZK)

tott kíváncsisággal követte a kis filmeket, a szövegeket. Hiszen ez volt az Egyesületben az első Trianonra visszaemlékező tiszteletadás... 90 év után! Mintha sok ezer harang sóhaja szállt volna fel a fellegekig! Mert ez évben mindenhol a világon azért jöttek össze a magyarok, hogy a szétépett haza roncsait, jelképesen, felvirágozzák - kerek koszorúkkal, zsenge csokrokkal, könnyekkel megöntözött cserépmuskáttal...

Minálunk két magyar asszony szervezésében történt meg a megemlékezés. Már hónapokkal a kitűzött gyásznap előtt ügyködtek, szerkesztettek, gyűjtöttek, és mindig meghatott hangulatban toborozták elképzelésük mellé az embereket. Ez a vasárnap majdnem egy évvel ezelőtt fogat meg, akkor, amikor Vass Gyöngyi és Kerekes Ági a Kárpát-medencét járták együtt, eleinte majdnem hogy csak turisztikai céllal. De azóta megváltozott bennük valami, és megajándékozták közösségünket egy felejthetetlen magyar délutánnal. Ahol percről-percre felvilágosításra szorult minden szív. Mintha a megmaradásunk szigete újabb erődként emelkedett volna fel! Mintha ez alkalommal a nyelvünk, egyetlen menedéket jelképezve, a szétszórtságban élő hazánkat szabta volna meg.

A program tartalma vegyes volt, ui. egymásba füzte a kimondott szavakat a megfelelő filmanyaggal, az énekkel, a szép zenével! Gondolom mindenki lelkébe behatott egy szó, egy mondat, egy kép, egy hang. Az emberek „átvették” a tényeket, s az emlék gyászos megfontolása ellenére megünnepelheték a találkozót! Mert együtt, egy-egyetlen lencsén át nézhettünk bele a jövő lehetőségeibe, a nyelvzigeteink elkerülhetetlen feladatába is! Ahol csak mi értjük meg egymás fájdalmát, ahol még mindig mi neveljük fel a következő magyar nemzedéket. Parányi dilemma! Wass Albert (milliók nevében) visszakérhette hegyeit, és (ezt is közösen tettük) megállapíthattuk, hogy azok, akik hazájukat szeretik, azok a magyarok, akik felelősséget éreznek minden magyarért, akik harangszóval emlékeztetik a világot, akik bíznak, akik imádkoznak és tesznek, akik hagyományukat megtartják és megmutatják másoknak -- azoké lesz a magyar feltámadás, akkorra talán bekövetkezhethet a várt béke, az igazi kommunikáció!

„Ne hagyd elveszni a magyart, Istenünk!”

Zólyomi Kati

BUENOS AIRES-I MAGYAR NÉPTÁNCMOZGALOM

Egy élet a tánc, amelyben lélek a dal!

A közelmúltban teljesen különleges pénteki napot tartottunk a Regös táncegyüttes bensőséges keretében. A Monteverde utcai ház előtt páratlan jelenet adódott: a fiúk szerenáddal ajándékozták meg a leány táncpartnereiket! Titkolódzás után, meglepetésszerűen, mobiltelefon-utasításokkal csalták oda őket a cserkészházból. Csodás, eddig elképzelhetetlen helyzet adódott a csillagokkal megpakolt ég alatt: kalapos, mellényes legények énekeltek nekünk hangszeres kísérettel! Édes, igazán népies, tánccház hangulatot öltött a Bonapartianék házának kis előkertje. Csodálkoztak is a járóelők, az autókban kiágaskodó kíváncsiak... Nagybögő, hegedű, dob, gitár, furulyaszóra ment az ének!

Utána hajnalig tartó táncos multság része lehettünk. Bonapartian Dini ízletes, ropogós lángossal várta a társaságot! Volt hozzá hagymakenőcs, fokhagymaszelet, sajtmáz, jeges sör és „torkotrobantó” pálinka. Az együtt töltött órák alatt boldogok voltunk, mint a mennyországban!

„Irigyeim sokan vannak, mint a kutyák úgy ugatnak, nem félek én a kutyáktól, irigyeim haragjától, jaj Istenem adj egy napot, hadd mullassam ki magamat!”

Beindult az élő népzene Buenos Airesben!

(ZK)

BICENTENARIO: Argentína 1810-2010

Szüleink, nagyszüleink szeretett befogadó hazája 200 éves születésnapjára voltunk hivatalosak, és ismét a magyar néptánc képviselte az argentinai magyarságot...

Az ünnepély, a felvonulás hosszadalmas és fárasztó volt. Viszont akik ott voltunk egyetlen rászánt percet sem bánjuk! Kevesen, szerényen, de a lelkiület végig jelen volt, még akkor is, ha a többi ország tömeges felvonulásait figyelve a magyar szegényesnek sikerült.

Kevesen mutatkoztunk - végül is, kevesen vagyunk, mi magyarok, a világon! Most nem párhuzamokkal vagy arányokkal szeretnék játszani, hanem csupán a valósággal. Tulajdonképpen annyian voltunk, amennyien vagyunk. Kevesen! De ez a kevés annyira átérzi a lelke és a tudatossága mélyét, hogy sok hatalmas nemzet a világon bizony elirigyelheti tőlük ezt a meggyőződést, ezt a kitartást...

Még most is látom magam előtt Bonapartian Edit, Ughy Viktort, Kerekes Mikit, amint az esőben leírhatatlan büszkeséggel és vidámsággal járták/csapkodták a „legényest” az összegyűlt vízpcsolyákban! Ujjongott a kedves közönség, és kérte: Még! Még! ...

A lánytagozat torkaszakadtából kísérté táncukat... hirtelen csárdások alakultak, s a nézők tapsára forogtak a párok a nagy 9 de Julio sugárút szélessége közepén. Keveseknek tűnhettünk, de még véletlenül sem gyengéknek! Mennyire jelképes ez is!

Mit ér a tömeg, ha a tömegnek bilincs nehezedik a lelkére? ...

Mit ér a tömeg, ha a tömeg nagy része nem érez semmit?

Mit ér a tömeg, ha az eszméje nem létezik, vagy ha az százfélé híz?

A megjelenésünk színes, szép és őszinte volt! Tudtuk, hogy ott kell lennünk, mert „**úgy kell élnünk a külvilágban, míg vándorlásunk bús évadja tart, hogy hozzunk dísz nemzetünk nevére, hogy bennünk tiszteljék a magyart!**”

(Ábrányi Emil versének szükségszerű feldolgozása egyben a Regös táncegyüttes jelszava). (ZK)

Ezt a gyászjelentést küldték szét a világnak:

Elhunyt Falvy Károly

„Az utamat megfutottam, a hitemet megtartottam eltévedett számomra az igazság koronája, melyet mindenkinek megad az Úr, aki bízik benne.”

Mély fájdalommal és megrendüléssel, de Isten akaratában megnyugodva tudatjuk mindazokkal, akik ismerték és szerették, hogy mérnök, néprajzkutató, táncművész és koreográfus életének 86. évében hosszú betegség után 2010. április 16-án elhunyt. Emléke szívünkben él! Gyászolják: fia, lánya, unokái, dédunokája, menyé és rokonsága valamint barátai, kollégái és tanítványai.

... és tanítványai - én voltam az egyik...

Olyan éretlen, mohó voltam... egy húsz éves „néptánc-tanár-jelölt”... De bezzeg minden megváltozott, amikor Falvy Karcsika „befutott” életembe! Mert ő, azóta és mindenkorra, a „mesterem”, éket nyitott lelkemben, szívemben és eszmémbe! Olyan tisztán világított rá a lényegre, hogy már nem vagyok sem vak, sem tudakodó, sem értelmetlen. Egyszerűen kinyitotta előttem a magyar néprajz-tánc nagykönyvét, és tudásával, bölcsességével, óriási lökést adott.

Azonnal empátia keletkezett köztünk. Majd egy mély szeretet! Karcsi megmutatta nekem s ragyogó, olvasható színekkel átfestette a színpadok világát. Fantáziámat táplálta, és szép nyugodtan, minden egyes szavával felébresztett engem. Összerakta széteső fiatalúságomat, útra helyezett, egyszerűen: „elindított”! Felfedezett engem. Átlátott rajtam, s még alvó tehetségemet hozta felszínre. Megfogta kezemet és tovább indult velem. Az évek során tüzetesen felsorolta a „nemeket”, bólintott az „igenekre”. Mesélt - és én hallgattam őt. Bár szükségű volt, de precíz! Megtanított a konstatacióra, a merészségre, fékezett és bátorított. Szabad elmefutásra buzdított. Meggyőződéseim osztoztak meg velem. Örökbe fogadott. Tőle tanultam meg mindazt, amit később saját alkotóképességemre dolgozhattam át.

Karcsiban együtt „táncolt” a sokoldalú szakember... a mérnök (e munkája hozta ki Argentínába először, a nyolcvanas évek egész elején), az ihletett néptáncos (Molnár István kimagasló tanítványa s követője volt), a néprajzkutató (évekig kutatott, akár egy kortárs „Julianus barát” a Kaukázusban), az előrelátó koreográfus (irányt szabott meg Magyarországon), és az író! Az, aki a gyermekeket imádtá, valamint azokat, akik velük foglalkoznak („ritmikus mozgás-énekes játék”). Aki mélyen tisztelte s kiemelte a nők szerepét az élet megfordíthatatlan rituálisában („Boldogasszony”). Kiadott kötetet, tanulmányait, cikkei sok mindenkinek jelentettek változást, eposzt!

Szerette a szépet, az ízléseset, a kidolgozott fogalmak felhasználását, a vizuális hatásokat, a hangok kimondottan nevelő értékét. De legfőbbképp az újat szerette. Vagyis az érintetlen életmozzanatok feltárását. S ezt emelte színpadra, arra a helyre, amelynek szinte minden titkát elsajátította. Újszerű csodák alkotója volt.

Olvass, Katikám! - mondta, - kutass, ismerj, bátran, mérsékelttség nélkül... hasonlíts és válassz! Légy sajátos, az önkritika akrobatája, keresd az egyénit, a különbözőt! Meríts, építs, próbálkozz, kérdezz, keress, dönts! Vizsgálj át mindent, ami a kezedhez kerül! Figyelmesen, óvatosan selejtez! Egyik szemeddél a mozgást figyelj, másikkal a könyveket olvasd.

Ne engedj a fáradságnak! Szemlélj! Mert aki nem lejt táncot, nem tudja azt, ami van!

Megmagyarázta az eredeti néptáncvilág városban való alkalmazását: „A forrás felmérése nem elég! A szív kell hozzá! Az ösztön! Azt kell meghallgatnod! Azt öntsd bele munkádba, s éreztesd vezetteiddel!”

E váratlan tanszékre akkor csöppentem bele, amikor már három éve úgy voltam együttesfelelős, hogy még nem tudtam, merre s hogy kell továbbmennem. Talán véletlen volt?...

Karcsi mindössze háromszor utazott Argentínába, jómagam viszont nem egyszer mentem az ő apró, de millió tanúsággal, szaktapasztalattal rogyásig telített Gyarmat utcai lakásába, Pesten. A szebbnél-szebb népművészeti tárgyakkal díszített falak, a könyvespolcok, a kancsók, tányérok, a székekre önféledten akasztott mellények minden alkalommal elbűvöltek! Közben sajnos csak a hosszú levelek tartottak össze minket. Később pedig csak az e-mailek és a gyakori telefonbeszélgetések tartották ébren kapcsolatunkat.

Harminc év őszinte szeretet után, sok munka után, most mély, furcsán kongó úr van bennem. Árva vagyok nélküle, anélkül, akit Édesapám korai halála óta csakis a Jóisten tehetett mellém. Meg kell szoknom, hogy már nincs, bár tudom: fentről követi lépteim. Onnan „etet”, szerény mosolyával, s tudása sem ment el, ui. követőiben hagyta magvát, amelyből még sok eredmény fog felrügyni.

Az idén szeretném öt tíz percre „visszahozni” ide, Buenos Aires-i magyarok közé. Az 52. Cserkészszál éjjelen, rá gondolva, másodszori előadásra kerül majd az, ami először az 1986. 1. Dél-amerikai Magyar Néptáncfalalkozón a Regös nagy fináléja volt: a „Mezőkövesdi menyegző”. Ismét elhangzanak majd díjazott munkája (*) megemlékezéseként a kedves lakodalmas dalai, bemutatkoznak rítusai, a magasztos matyó viselet, a pattogó verbunk, a fergetes csárdások!

Karcsikám, Isten veled! Szeretlek, hiányollak, egyetlen lánytanítványod, hűséges követőd, a „pótlányod”, Zólyomi Kati

(mert neked köszönhető az eredeti néptáncalkalmazás felé lendülő Buenos Aires-i néptáncmozgalom eredménye!)

(*) 1981-től Falvy Károly a Miskolci Avas Táncegyüttes művészeti vezetői teendőit vette át. A következő évben Annemasse-ban, a Nemzetközi Néptáncfesztivál versenyén az 1. Európai nagydíjat az általa vezetett együttes kiváló koreográfiái nyerték el. E produkcióhoz tartozott a fentebb említett menyegző is.

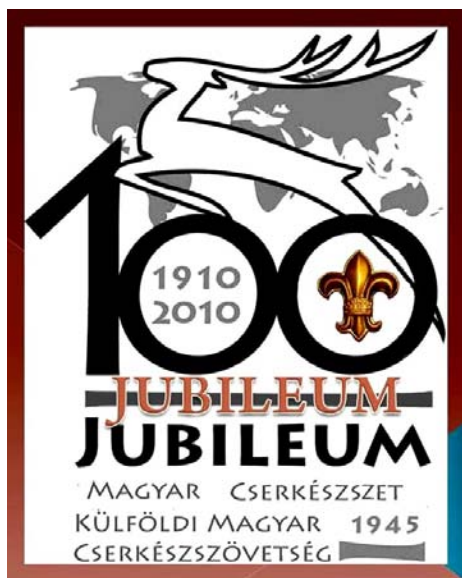

SZÉP ÉLETV, CSERKÉSZÉLETV

100 éves a magyar világot átfogó mozgalom!

Ahogy már beharangoztuk, az idén izgalmas cserkészmozdulás tartja várakozásban a helyi 18.sz. Bartók Béla cs.cs. szinte teljes tagozatát. **Zaha Tamás est.** csapatparancsnok igen józanul elhatározta, hogy „felviszi” vezetőit, cserkészkorú tagjait a híres észak-amerikai **Jubileumi nagytáborra**. 2010-ben ünnepli 100 éves fennállását a magyar cserkészet! Sok-sok szerencsét, szép utazást és cserkészélményekben gazdag táborozást kívánunk minden utazó fiúnak!

Mert egy ilyen élmény nélkülözhetetlen, és aranyat érhet. A csapatot összeforrasztja, a fiatalabbakat serkenti, érettségüknek óriási impulzust ad, a vezetők önérzete és felelősségtudata növekedik, és részvételük nem utolsó sorban a közösségük büszke-

ségére is válhat. Ugyancsak megerősíti a barátságépítő célt, mivelhogy több száz cserkész társaságában ez bizony elkerülhetetlenül adódik. Majd mesélnek, amikor visszajöttek!

A legjobb munkát!

Zólyomi Kati est.

„Egyik rádöbbenés a másikat követi!”

Mennyire tudunk, mi emberek, alkalmazkodni saját korlátainkhoz, botladozásainkhoz, próbálkozásainkhoz? Tudunk-e tösgyökeresen változtatni beidegződött felfogásainkon?

Igen! Tudunk! Ez tartja ében közösségünket, ez simítja el, tisztítja el az egymás közt létező különbségeket is, mert **a cél az, ami sohasem változik! A miért!** A cél felé haladó úton viszont megállók jelentkeznek. „Tankolni” kell, vagyis feltöltödni, igazítani. Szorítunk, lazítunk. Különböző szerszámokhoz nyúlunk - de nem mondunk le! Ez adatik nekünk: a közös nevezőre ügyelni, az ösvényt gazmentesen tartani, hogy **a nyelvünk legyen a mély kommunikáció legfontosabb fegyvere!** Az, amely egymagában joggal lát el minket a világon. Mindnyájunké, mint a hagyomány!

A kétezres évek egyes nézeteket vezettek be, s lényegében mindent megváltoztattak. Már nem beszél mindenki magyarul... Sokan, akik még beszélnek, hiányosan, alacsony szinten teszik. Sokan elfelejtették a magyart, s még többen nullából kell közeledjenek hozzá. Ilyen panoráma előtt állunk! Sok-sok gyermek csatlakozik foglalkozásainkhoz, amelyeket szeretnének ezentúl is magyarul végezni.

Az idén kísérletezni fogunk! **Nyelvtábor rendez a Körzet!** Két és fél napra kidolgozott játékkal, szókinccsbővítő versenyekkel, táncsal, énekkel, zenével. Hogy élvezetes legyen, hogy a tanulás ne hasson soknak, ne tűnjön nehéznek. Hogy felfogható legyen és megmaradjon minden tanuló gyerek emlékezetében. Persze aztán a szombati munka alatt lesznek gyakorlatban is felhasználva a megtanult szavak, átvett kifejezések. Minden helyesen összeállított mondat. Az ihletes kirándulást **Lomniczy Mátyás est.** szervezte, és hozzá hasonlóan lelkes cserkészvezetők dolgozzák ki, vezetik le. A program oroszánrészt, vagyis a szakmai kifejtését **Lajtaváryné Benedek Zsuzsi** intézi, kifogástalan hozzáértéssel.

Zólyomi Kati est.

MAGYAR SZOLIDARITÁS / EGYÜTTÉRZÉS TÜZE

Az 1933-as gödöllői dzsembori idején a Magyar Cserkészszövetség Magyar Szolidaritás Napot rendezett. Az előre jelölt napon cserkészeink táborüzemeket gyűjtöttek egész Magyarországon és az elcsatolt területeken. A megbeszéltek időben lobbantak fel a szolidaritás lángjai Gödöllőn, a Hargitán, a Tátrában, a Mecsekben, Szabadkán, a Bakonyban. Mindenfelé, ahol magyar cserkészek voltak.

2003 augusztusában a Külföldi Magyar Cserkészszövetség felújította a fontos kezdeményezést. Ennek nyomán Magyarországon, a Kárpát-medencében, Kazahsztántól Honolului, Svédországtól Buenos Airesig és São Paulóig, a föld minden magyarok által lakott részein fellángoltak a táborüzemek, vagy gyertyalángok. Aligha van olyan időzónája a Földnek, ahol nem élnek cserkészeink és más magyarok, így csak szervezés kérdése a megvalósítás: táborüzem Croydonban, Fillmore-ban, Los Angelesben, egy gyufavillanás a Hargitán, gyertyák a budapesti lakások ablakában, mécses Dunaszerda-

helyen, táborüzemek Caracasban, Sydneyben, Csíkszeredán, Münchenben, Oslóban, Torontóban, Krasznahorkán, Calgaryban, New Yorkban vagy Körösmezőn...

Ma már az évi munkatervünk állandó része a Magyar Szolidaritás Tüze. Kérjük csapatainkat, barátainkat, hogy ezt figyelembe véve valósítsák meg a tervet. Eddigi tapasztalatok alapján kérjük, hogy az ünnepi táborüzem, gyertyaláng vagy mécses mindenhol a **helyi időszámítás szerint augusztus 20-án este 21 órakor lobbajon fel.**

Kérjük a magyar szervezeteket is AZ EGÉSZ VILÁGON, csatlakozzanak a kezdeményezéshez! Ez a **világátölelő testvéri összetartozás kifejezése** immár hagyománnyá vált és a magyar identitástudat egyik pillére. Jó Munkát!

Lendvai-Lintner Imre csst.

Külföldi Magyar Cserkészszövetség, elnök

Magyaródy Szabolcs, csst.

Hunyadi Öcs. Mk, corvinus@mountaincable.net

ZIKHÍR - ZIKUJDONSÁG COUNTRY est a Hungáriában

Június 5-én a Zrínyi Ifjúsági Kör ösztöndíj-bizottságának szülői csoportja óriási sikert ért el! Olyan estét rendezett, amelynek eddig nem volt párja. Ilyen zsúfolt termet már régen nem láttunk! Valóban tühegyeni hely sem maradt! Alig lehetett közlekedni a vendégek kiszolgálásához.

Ricsajban, némi tolatkodásban, zürzavarosnak tűnő légkörben, de a legteljesebb szervezethez jöttünk le a buli. Már a délután folyamán a nagyteremből tágas farwest-saloon lett. A falakon legalább három tucat kép a ZIK tanárok, diákok, és közreműködők arcait mutatták, ahogy a filmekben a klasszikus „nyomozott” plakátokat szoktuk látni, a bűnösök fényképével. Kaktuszok, kalapok, csikósok, régi faragások, cowboy csizmafajták ábrái egészítették ki a díszítést. A színpad fölött két akasztásra kész kötél-hurok lógott, a szélén viszont két nagy szalmaköteg növelte a hangulatteremtést.

Úgy a szervezők mint a fellépő művészek és a közönség kalapban jelent meg, így valóban úgy éreztük magunkat, mintha az igazi amerikai cowboy-falukban letünk volna. A vonzó „mézesmadzag” a vendégszereplő **MAX Country Együttes** volt. A remek hangosítás is elismerést érdemel (**Demes Gemer Sanyi** és **Kerekes Miki** munkája), s nem kevésbé **Lajtaváry Endre Dani**, fia **Márton**, felesége **Zsuzsi** és **Blahóné**

A MAX Country vendégegyüttes kiváló hangulatot keltett!

Júli „kiegészítő” showja - egyszóval: minden nivós volt. A tánc is igen későig tartott. Nagy tömeg rajongót vonzott a táncparkettára a line dance jellegzetes, négyeszetű koreográfiájával, amely a táncához hasonló módszerrel oktatja a társaságot.

A szép csoportmunka a legmagasabb szinten eredményezte a különleges és mulatságos estét, izletes vacsorával (nokedlis pörköltet táltal a bizottság). A bevétel tisztességesnek sikerült, bár sokkal vastagabb is lehetett volna, ha a híres vendégegyüttes - az előzetes megállapodás értelmében - nem vágta volna zsebre a belépők teljes összegét. Sebaj, hiszen a lényeg az a megosztott erőfeszítés sikere, valamint az ösztöndíjra szánt munka. Most is öröm volt látni az ösztöndíj-jelölteket, ahogy vidáman nyüzsgöttek a szűk helyen, a tömeg önfeléd szórakozása keretében. (ZK)

Lajtaváry Dani, az éneklő cowboy - egy igen jól sikerült estén

BUSCADA

RECOMPENSA

\$ 27,45

"EDIT THE BOSS"

NYOMOZOTT

BUSCADO

RECOMPENSA

\$ 764,934,333

"Skinkull"

NYOMOZOTT

BUSCADO

RECOMPENSA

\$ 2

good tom

NYOMOZOTT

BUSCADO

RECOMPENSA

\$ 2

good tom

NYOMOZOTT

BUSCADO

RECOMPENSA

\$ 2

good tom

NYOMOZOTT

BUSCADO

RECOMPENSA

\$ 2

good tom

NYOMOZOTT

BUSCADO

RECOMPENSA

\$ 2

good tom

NYOMOZOTT

BUSCADO

RECOMPENSA

\$ 2

good tom

NYOMOZOTT

BUSCADO

RECOMPENSA

\$ 2

good tom

NYOMOZOTT

BUSCADO

RECOMPENSA

\$ 2

good tom

NYOMOZOTT

BUSCADO

RECOMPENSA

\$ 2

good tom

NYOMOZOTT

BUSCADO

RECOMPENSA

\$ 2

good tom

NYOMOZOTT

BUSCADO

RECOMPENSA

\$ 2

good tom

NYOMOZOTT

BUSCADO

RECOMPENSA

\$ 2

good tom

felkutatót 'források' keveréke, ún. *oral history*, aminek mindenképpen forrásértéke van, még akkor is, ha esetleg ez a visszaemlékezés nem pontos és tényszerű.

Annak tudatában, hogy ez a fajta munka Caronak eddig teljesen ismeretlen volt, értékelném igyekezetét. Úgy érzem örömet szerzett mindkettőnknek a közös munka, még ha a végeredmény nem feltétlenül felel meg teljes mértékben a követelményeknek."

A másik dolgozat pedig **Emőd Évi** munkája, akiből a Kodolányi János Főiskola Turisztikai Tanszéken folytatott tanulmányai végén Turisztikai közzéadás lesz. Dolgozatának címe: „Szentendre. A Dunakanyar ékszerdoboz. A művészetek városa.” Szépen illusztrált írás, amelyben külön kiemeli a városka történelmi és kulturális vonzerejét, hangulatát, a szerb befolyást, kiter a Skanzenre, az aktív turizmus lehetőségeire. Elmagyarázza a megközelíthetőségét, részletezi a szálláshelyeket, az éttermeket, majd érinti a turisztikai szervezeteket, a közbiztonsági kérdést és a közlekedést. Átfogó, világos és kitűnően prezentált munkával állunk szemben, aminek olvasása élvezetes és tanulságos. Csak gratulálni lehet Évnek, mert aki megismeri dolgozatának tartalmát, azonnal kedvet kap egy kiadós szentendrei *séjourra!* (HKZS)

(Az érdeklőt Olvasóknak szívesen megküldjük Évi dolgozatát. Szerk.)

Zsuzsi íróasztaláról...

Lajtaváryné Benedek Zsuzsi cst. rovata

CSISZOLÁS

Ilyés Gyula mondta, hogy az anyanyelv maga a nép! Tehát a nyelvvél törödni semmivel se jelent kevesebbet, mint magával a néppel törödni.

Ezért csiszolunk, hogy ne kopjon, ne rongálódjon ez az ékes, édes anyanyelvünk. Ez a kifejezés is milyen gyönyörű: **csiszol**: valamit fényesebbé, simábbá dörzsol, finomabbá tesz. Ha olvasunk, ha vigyázunk helyesírásunkra, ha fontosnak tartjuk, hogy jól fejezzük ki magunkat és utánajárunk a megfelelő szónak, akkor mondhatjuk, hogy mi is csiszoljuk a nyelvet. Ez a mi felelősségünk! Ne nyugodjunk bele abba, hogy „*már úgyis harmadgeneráció vagyunk, ahhoz képest jól beszélünk és jól írunk. Tőlünk senki se várhat el többet, már ez is nagy szó*”.

Akarjunk szebben, jobban írni és beszélni! Vigyázzunk arra a nagy kincsre ami az anyanyelvünk! Igen ám, de hogyan?

Nagyon egyszerű. Elsősorban olvassunk! Másodsorban ha írunk, ha körlevelet adunk ki, nézessük át egy olyan személyvel, aki jól tud magyarul. Ez olyan egyértelműnek hangzik, de mégsem tesszük mindig. Készíthetünk egy jegyzéket azokkal a szavakkal, amelyeket mindig rosszul írunk. Ezt helyezzük el a számítógép mellé, és ahányszor kételyünk van: nézzünk bele! Hasznos és jogos puska!

No, akkor térjünk át a gyakoribb hibákra:

- **pontosan**: egy „*essel*”! Lehet, hogy erősen hangzik az az „*es*”-betű, de eggyel írjuk. Miért is lenne kettő? Ez igehatározó (*adverbio*), amely arra a kérdésre válaszol, hogy **hogyan?** A kérdőszóban megjelent „*an*” toldalék kerül a melléknévhez. Persze attól függően, hogy milyen magánhangzókat tartalmaz a szó, lehet **an** vagy **en**:

melléknév (<i>adjetivo</i>)	igehatározó (<i>adverbio</i>)
szép	szépen
lágú	lágúan
meleg	melegen
hideg	hidegen
gyors	gyorsan
pontos	pontosan

- **órákor**: egy „*kával*”! Ez is erősen hangzik. De gondolkozunk. Miért is lenne két „*ká*”? Figyeljük csak a kérdőszót: **hánykor?** **mikor?** Akkor azt a szótagot fűzzük a válaszhoz, hogy „*kor*”.

Hánykor: kettőkor / ötkor / hatkor (itt eszünkbe se jutna két „*ká*”-betűt írni, akkor máskor se írunk kettőt!)

Hánykor? két órákor / öt órákor

- **egyelőre**: ez azt jelenti, hogy most és még egy ideig. „*En*”-betű nélkül! Nem az „*egyenlő*” szóból ered, ami azt jelenti, hogy másikkal teljesen megegyező, azonos értékű. Nem egyenlő semmivel! **Egyelőre** az most és mostantól kezdve valamennyi ideig...

- **annyi, ennyi, mindannyian**: dupla „*en*”. Annyi az sokat jelent, akkor írjuk két „*en*”-betűvel!

- **különböző**: „*en*”-betűvel, nem pedig „*emmel*”! Ez a hiba igen gyakori, még Magyarországon végzett emberek körében is! A spanyol szabály is hozzásegít:

tan bien helyett **tambien**

en botellar helyett **embotellar**

Magyarul azonban nem létezik az a szó, hogy „*külöm*”. De igenis létezik az, hogy külön. Akkor az abból képzett szó: **különböző**.

- **ahhoz / ehhez**: Miért írjuk két „*há*”-betűvel? Nagyon egyszerű a magyarázat. Ez két szónak az összetételéből ered:

Mi van a fejünk felett?
Mi van? Micsoda jel?
A tavasz puha szája
Csak sír, és nem felel,
És nem felel a nappal,
És nem felel az éj -
De hallgat-e valóban,
Aki csak nem beszél?
Szabó Magda

Kihez? lányhoz
Kihez? az+hoz a lányhoz: nehéz így kiejteni, ezért a „*zé*”-betű átváltozik „*há*”-betűvé. AHHOZ a lányhoz.

Ez + ben	ebben
Az + ban	abban
Az + ba	abba
Ez + be	ebbe
Ez + ből	ebből
Az + ből	abból
Az + nál	annál
Ez + nél	ennél
Az + hoz	ahhoz
Ez + hez	ehhez
Az + tól	attól
Ez + től	ettől
Ez + ről	erről
Az + ról	arról
Ez + re	erre
Az + ra	arra
Ez + en	ezen
Az + on	azon

- **lesz**: nem két „*es*”! Lehet, hogy erősen ejtjük ki, de sima „*esz*”-betűvel írjuk! Ezt vesszük a fejünkbe! (Vigyázat: azt, hogy *rossz*, azt viszont dupla „*essel*” írjuk!)

- **rátésem** - de **rá fogom tenni**

- **felírva** - de **fel van írva**

Az igeekötők oda vannak kötve az igehez! De nem a segédigéhez, hanem a saját igéjéhez! Amikor azt mondom, hogy „*rá fogom tenni*”, akkor az a szó, hogy „*fogom*” = segédige, ami a jövőt jelzi, nem a cselekvés igéje. Amikor azt mondom, hogy „*fel van írva*”, az a „*van*” szó =nem alapige, hanem a szenvedő alakot fejezi ki.

- **felelőség**: két „*es*”. Hát ez most miért? Mert az a toldalék, hogy **ság** vagy **ség**, az egy melléknévből képez főnevet. Ha a melléknévnek van saját „*es*”-betűje, az megmarad és megkapja a SÁG vagy SÉG képzőt.

melléknév (<i>adjetivo</i>)	főnév (<i>sustantivo</i>)
szép	szépség
drága	drágaság
tiszta	tisztaság
szabad	szabadság
pontos	pontosság
fontos	fontosság
felelős	felelősség

Ezek helyesírási szabályok, és nem nehéz ezeket csiszolni! Próbáljuk meg!

Aztán sokszor használunk idegen szavakat. Ha van hozzájuk megfelelő magyar kifejezés, akkor tartsunk ki amellet. Miért **organizálunk**, ha tudunk **szervezni**? Miért beszélünk **színonimákról**, ha vannak **rokonértelmű szavak**? Azt sem tudom, miért **konfirmálunk** folyton? Tudtommal a magyarok többsége itt Buenos Airesben katolikus, nem református, mégis mindannyian folyton konfirmálunk. Ti. az konfirmál, aki a konfirmációban részesül, aki az egyház teljes jogú tagjai közé tartozik. Mégis minden fogadásnál, minden vacsoránál, minden bál alkalmából, minden tábornál, kirándulásnál „*konfirmálunk*”. Legalábbis a szervezők ezt kéri tőlünk: hogy konfirmáljunk. És mit tehetünk ilyen esetben konfirmálás helyett? **Megerősíthetünk** egy döntést, egy meghívást!

Tehát a magyar nyelv csiszolásához elsősorban olvassunk, másodsorban készítsünk helyesírási listát és harmadsorban járjunk a ZIK utolsó szombatján a magyar nyelvcsiszoló tanfolyamra! Kérjük részvételi szándékod megerősítését!

Ami az íróasztalon maradt:

„Rendezni végre közös dolgainkat, ez a mi munkánk; és nem is kevés...” (József Attila)

Rákóczi Magyarságismereti Mozgótábor

Torontóból indult a kiváló kezdeményezés: határon túli fiatalokkal megismertetni az anyaországot! Immár 17. alkalom, hogy ez az **Aykler Béla és felesége Papp M. Zsuzsa** indítványából létesült program kivitelezésre került, az idén júliusban. Kérésemre 2 résztvevő röviden beszámol. (Haynalné Kesserű Zsuzsó)

Idén immár 17. alkalommal rendezték meg a Magyarságismereti Mozgótábort, amelyben mi is részt vehettünk. 600 határon túli pályázó közül csak 135-nek adatott meg az a lehetőség, hogy 16 napon keresztül 3000 km-en át együtt utazzon, tanuljon, barátkozzon. A tábor nagyon sokat adott mindnyájunknak. Megerősítette a nemzeti öntudatunkat, hitünket, megismerhettük Magyarországot, a történelmünket. Feledtette az otthoni kisebbségi nehézségeket, elnyomást. Ráébresztett arra, hogy hogyan élünk emberi jogainkkal országunkban, hogyan legyünk mindig megtörhetetlenül magyarok.

A tábor talán nem került volna megrendezésre, ha nem lennének azok a nagyszerű emberek, csoportok, akik támogatják, szponzorálják ezt az egész mozgalmat. De a legnagyobb hálával mégis **Zsuzsa néni**nek és **Berci bácsinak** tartozunk, akik felkarolnak minket, határon túli fiatalokat. Nem hiába nyerték el 2008-ban az Európai Unió Károlyi díjat a legjobb ifjúsági programért és idén az Antall József díjat. A tábor elvégzésével bekerültünk a Rákóczi Családi Körbe, aminek ma több mint 2300 tagja van. Ez a Család önkéntesek munkáján alapszik. Találkozókat, előadásokat szerveznek, pályázatokat hirdetnek, különböző ösztöndíjakkal támogatják a tanulni vágyó fiatalokat. Reméljük ez a Mozgótábor, Család a jövőben is működni fog, és ezzel minél több határon túli fiatal karolnak fel. Büszkék vagyunk, hogy mi is Rákócziak lehetünk és átélhettük azt a csodát, amiről minden volt táboros mesélt!

Bartusz Réka (Felvidék, Párkány),
Bokor Csongor (Erdély, Barót)

SZEMELVÉNYEK A HKK KÖNYVTÁR KATALÓGUSÁBÓL

(összeállítja Kádámé Bonta Anikó)
Club Hungaria - Pje. Juncal 4250, 1.em., Olivos - 4799-8437 Nyitva péntekenként 19 - 21 óráig

- 73 Kosztolányi Dezső: Pacsirta
- 417 Kemény János: Halász, vadász, madarász
- 1366/7 Bánffy Miklós gr.: Megszámláltattál... I.-II.
- 1424 Halász Gyula: Öt világrész magyar vándorai (fölfedezők)
- 1575 Szabó Magda: Alvók futása. Zeusz küszöbén
- 1760 Mikszáth Kálmán: Fili. Mindenki lépik egyet. A sipsirica
- 1807 Majocchi, Andrea: A mütőlámpa fényében (sebész önéletrajz)
- 1851 Szilvássy László: Mesék a bryanszki erdőből I.-II.
- 2017 Kisfaludy Károly: Válogatott művei
- 2107 Fleuron, Svend: Snipp, a nagy vadász (dakszli-regény)
- 2591 Vargas Llosa, Mario: Júlia néni és a tollnok
- 2751 Szerb Antal: Szerelem a palackban (elbeszélések)
- 3080 Vajda Albert: A hétnejű sárkány (humoreszkek)
- 3238/9 Berde Mária: Földindulás I.-II.
- 3555 Raffy Ádám: Örök szomjúság (Duse Eleonora élete)
- 3621 Tótfalusi István: Operamesék
- 3780 Zweig, Stefan: Marie-Antoinette
- 4013/4 Galsworthy, John: A Forsyte-Saga I.-II.
- 4015/6 Galsworthy, John: Modern komédia I.-II.
- 4045 Ráth-Végh István: A pénz komédiája

En castellano:

- S-32 Gábor, Áron: Al Este del hombre
- S-92 Vattay, Francisco: Hungria, resumen de su historia
- S-281 Bánffy, M. conde: Los días contados
- S-282 Bánffy, M. conde: La almas juzgadas

Videokazetták

- VK-12 Bacsó Péter: A tanú (szatíra)
- VK-24 Az ember tragédiája
- VK-27 Sybill (operett, készült 1981-ben)

HUNGÁRIA
ASOCIACION HUNGARA EN LA ARGENTINA

HUNGÁRIA
MAGYAR EGYESÜLET
Pje. Juncal 4250
(1636) Olivos
4799-8437 4711-0144

ELNÖK: ZÖLDI MÁRTON mzoldi@dls-argentina.com.ar
Vezetőségi gyűlések a hó 1., 3. és 5. szerdáján.
Választmány: Páros hónapok 3. szerdáján.
Titkárság: Rugonyi Attila
Szerda, csütörtök, péntek 19.30 - 21.30 / szombat 15 - 18 óra
hungariabuenaosaires@gmail.com
Étterem: Hétköznap (hétfő kivételével) 18-tól éjfélig
Hétfőn ebéd és vacsora. Asztalfoglalás Sr. Omar